

Тиха й лагідна ніч на Світязі.
Місяць. Зорі. Човни. Вогні.
Сизі сосни. Дуби — як витязі.
Води темні та мовчазні.

Зрідка риба спросоння скинеться,
Птах озветься у гущині.
Сколихнеться луна і стишиться,
Завмираючи вдалині.

Неймовірно усе: і тиша ця,
І незвичні в двадцятий вік,
Від села, що в тумані світиться,
Не транзисторний грім і крик,

А людські голоси живі
І мелодії вікові.
